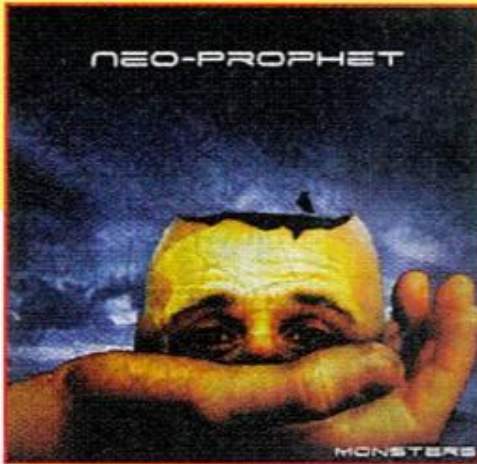

NEO-PROPHET

Monsters

[www.myspace.com/
neoprophet](http://www.myspace.com/neoprophet)

Joost Boley

Progressief georiënteerde rock lijkt momenteel aardig te leven in het naburige België. Na besprekingen van Beyond The Labyrinth's tweede CD en het debuut van Corpus in de vorige Aardschock, kunnen we nu opnieuw melding maken van een dergelijke smaakvolle muzikale versnapering uit Vlaanderenland. Deze keer is het de beurt aan Neo-Prophet, een kwartet uit Poelkapelle. De vier debuteren - hun CDemo 'Feeblemindedness' even daargelaten - met het acht tracks tellende 'Monsters', een album dat vooral de liefhebber van krachtige neo-progressieve rock zou kunnen bevallen. Songs als het lichtvoetige „The Truth” en het rustig beginnende „The Blessed One” gaan terug naar het Marillion van de jaren tachtig, terwijl het sterke „The Vast Machine” duidelijk enige affiniteit met het minder zware werk van Savatage vertoont. Niet in de laatste plaats door het stemgeluid van Hans Six, die zich ontpopt als een 'light' versie van Jon Oliva (zowel qua vocale agressie, als lichamelijke omvang trouwens). Ook in de fraaie finale van het ruim twintig minuten klokkende „The New Prophet” (compleet met canonzang) gaan de gedachten onwillekeurig richting Savatage, maar de ballad „Song X” en het up-tempo „911 Pianoid” gaan dan weer meer richting Arena. Hoewel drummer Rudi Lins soms wat uit de pas loopt, is het professioneel door Frank Van Bogaert geproduceerde 'Monsters' een meer dan verdienstelijk debuut.